

Testvérek

„Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek!”

Zsoltárok 133.1

*Díszpolgárok
az
orgonáért*

**HITOKTATÓINKAT
KÉRDEZTÜK**

Imaséta

**Szeretethíd
2022**

**MEGERŐSÍTETTÉK
A KRISZTUSHOZ
TARTOZÁSUKAT**

Ki vezet téged?

ApCsel 16,6-10

⁶Azután átmentek Frígia és Galácia földjén, mivel a Szentlélek nem engedte nekik, hogy hirdessék az ígét Ázsiában. ⁷Amikor Míszia felé mentek, Bitiniába próbáltak eljutni, de Jézus Lelke nem engedte őket. ⁸Ezért Mízián áthaladva lementek Tróászba. ⁹Egy éjjel látomás jelent meg Pálnak: egy makedón férfi állt előtte, és ezekkel a szavakkal kérlelte őt: Jöjj át Makedóniába, légy segítségünk-re! ¹⁰A látomás után nyomban igyekeztünk elmenni Makedóniába, mert megértettük: Isten oda hívott minket, hogy hirdessük nekik az evangéliumot.

Róm 8,14 Akiiket pedig Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai.

1. Pál apostol második missziói útjára indult útitársával Szilásszal. Lukács beszámol arról, hogy „bejárta Szíriát és Kilikiát, és erősítette a gyülekezeteket” (ApCsel 15,41). Majd eljutottak Derbébe és Lisztrába. Onnan pedig tovább akartak menni Ázsia területén. Erről csupán 5 mondatban olvashatunk.

De ebben a rövid 5 mondatban kétszer is azt olvassuk, hogy a Lélek, **a Szentlélek nem engedte meg Páléknak, hogy valahova elmenjenek**. Sőt, nem engedte meg nekik, hogy Ázsiában beszéljenek Krisztusról. Ugyanakkor egy éjszakai látomásból határozottan azt értette meg Pál, hogy Macedónia felé kell venniük az irányt.

Általában mi nagyon nehezen tudjuk azt elfogadni, hogy ha elhatározzunk valamit, akkor az meghiúsuljon. Ha kell, akkor tűzön-vízen is keresztülvisszük akaratunkat és elképzeléseinket. Ha el akarunk menni valahova, akkor abban nem akadályozhat meg senki – legalábbis sokszor ilyen indulat van bennünk.

Ha mégis meghiúsul az utunk, akkor annak legtöbbször az az oka, hogy nincs elég pénzünk, vagy közbejön egy betegség, egy váratlan nehézség. Olyanná válnak a körülményeink, hogy megakadályoznak minket abban, hogy valóra váltsuk elképzeléseinket, terveinket.

Ebben a rövid történetben pedig azt olvassuk, hogy **a Szentlélek nem engedte nekik, és Jézus Lelke nem engedte őket**. Nagyon nehéz elfogadni azt, ha valaki akadályoz bennünket. De mi az, hogy a Szentlélek akar bennünket akadályozni???

Egy kicsit próbáljunk mélyebbre gondolni. Vajon nem lehetséges az, hogy amikor azt tapasztaljuk, hogy egy váratlan betegség megakadályoz minket az utazásban, vagy olyanná válnak a körülményeink, az anyagi helyzetünk, hogy nem tudunk útra kelni, akkor valójában a Szentlélek nem engedi nekünk, hogy elmenjünk valahova, hogy megtegyünk valamit?

2. De nézzünk más eseteket is a Bibliából! Amikor Isten Lelke határozottan útnak indít, vezet és irányít embereket.

Lk. 2,27 Az idős Simeon ... A Lélek **indítására** elment a templomba,

Lk. 4,1-2 Jézus Szentlélekkel telve visszatért a Jordántól, és a Lélek **indítására** a pusztában tartózkodott negyven napon át,

ApCsel. 21,4 a (tanítványok) a Lélek **indítására** azt mondták Pálnak, hogy ne menjen fel Jeruzsálembe.

ApCsel. 8,39 Amikor kijöttek a vízből, az Úr Lelke **elragadta** Fülöpöt, - azaz elvitte más helyre.

Kedves Testvérem! Most, amikor azt hallod, hogy Isten Lelke egyszer megakadályoz, máskor pedig útnak indít, vajon nem merül fel benned a gondolat, és nem szólal-e meg az önérzeted: „engem ugyan ne irányítson a Lélek, hiszen én nem vagyok bábfigura!”

Valóban nem vagy bábfigura, mert képes vagy szabad akarattal dönteni dolgok mellett, vagy elutasítani dolgokat. Azonban ezekben a történetekben nem arról van szó, hogy Isten Lelke az ember akaratát kikapcsolva mintegy bábót irányítja őt.

Hadd mondjak el egy példát: Mostanra nagyon elterjedt és hétköznapi eszköz lett a GPS. Tulajdonképpen szinte minden okostelefon képes arra, hogy GPS-ként működjön, és megtervezze az utat, és segítsen a legjobb és leggyorsabb úton eljutni egyik helyről a másikba.

Amikor megyünk az autóval, akkor jó esetben, egyenes úton előre látunk 1-2 km-re. De semmiképpen sem látjuk be teljesen az utat. A GPS segítségével azonban pontosan tudhatjuk, hogy hol és mikor kell jobbra vagy balra fordulni, akár éjszaka is, akár a legnagyobb ködben is.

Megtörténhet az is, hogy eltévedünk, hogy nem jókor fordulunk le és továbbmegyünk. Ilyenkor a GPS újratervezi nekünk az utat. Egy kis kitérővel, kerülővel, de célba juthatunk.

Tudom, hogy sántít a hasonlat, de a Szentlélek vezetése hasonlít arra, hogy a GPS vezet engem egy is-meretlen helyen vagy városban: én nem látom magam előtt az utat, de teljesen rábízom magam Isten Lelkére, Aki vezet engem. Ha engedelmeskedek, akkor célba jutok.

De az is megtörténik az életben, hogy nem engedelmeskedünk Isten vezetésének, vagy nem azonnal engedelmeskedünk. Ilyenkor – ahogy édesanyám szokta mondani – vargabetűt teszünk, de után a Lélek újból a jó irányba állít bennünket.

Ha pedig így tekintünk a Lélek vezetésére, akkor már értjük, hogy a Szentlélek nem gátolni, hanem segítően vezetni szeretne minket, hogy életünk jó irányba haladjon, és a célba érjen.

Egyszer beszélgettem valakivel, aki azt mondta: bár csak gyerekkoromban megismertem volna Istent, akkor nem csináltam volna annyi butaságot!

Igen. **Egyrészt** Isten szeretne minket megóvni attól, hogy butaságokat tegyünk az életben. **Másrészt** pedig szeretne bennünket vezetni, hogy valóban célba jussunk az életünk. Mert – tudjuk – nem az a lényeg, hogy a vonaton legyünk és utazzunk, hanem az, hogy a célba megérkezzünk. Ehhez pedig ismernünk kell a helyes irányt. Tudnunk kell, hogy melyik vonatra szálljunk fel.

3. A vezetéssel kapcsolatban még két nagyon fontos dologról nem tettem említést: **Isten ígéretéről és ajánlódáról**. Az Igében szó szerint ez van megírva: **Akiiket pedig Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai**. (Róm. 8,14)

Egyszer elmentem egy üzletbe, hogy vegyek egy TV-t. Az eladó szerette volna bemutatni a különböző készülékeket, ezért hozott egy dobozt, ami tele volt távirányítókkal. Hosszasan próbálgatta a távirányítókat, hogy vajon melyik irányító melyik TV-hez való.

Mert hiába van a kezünkben egy távirányító, ha az nincs összehangolva a TV-vel, ha az nem hozzávaló. Abból

tudjuk, meg, hogy melyik távirányító melyik tv-hez tartozik, hogy a saját tv-je reagál a gombok meg-nyomására.

Igy vagyunk mi is. Ha reagálunk a Szentlélek vezetésére, szavára, irányítására, akkor Istenhez tartozik az életünk. Aki pedig nem tartozik Istenhez, az nem ismeri fel a Lélek vezetését. Az Isten számára idegen ember csak azt fogja látni, hogy valami miatt nem tudja elérni a célját, valami miatt egyhelyben toporog az élete. Küszködik, kínlódik, mégsem boldogul. Végül pedig ráfogja a körülményekre, a gazdasági válságra, az emberek közönyére, a rossz szabályokra és törvényekre. Mert azért fontos, hogy valami magyarázatot adjon arra, hogy miért éri őt kudarca.

Mindazok pedig, akik engedelmeskednek a Lélek vezetésének, azokat Isten fiainak mondja az Írás. És akik Istenhez tartoznak, azok felismerik a Lélek vezetését. **Azok számára nem akadályt jelent, ha a Lélek nem enged valamit megtenni, hanem vezetést egy másik, egy jobb irányba.**

Nem akármilyen ez a kapcsolat Istennel. Akiket a Szentlélek tud vezetni, azok Isten fiai. Egyetlen szülő sem csodálkozik azon, hogy idegen gyerekek nem hallgatnak a szavukra. Ezt nem is szoktuk elvárni. Ugyanakkor a saját gyermekeink egyik fontos jellemzője, hogy ismerik hangunkat, és hallgatnak is ránk.

Ez az Istennel való kapcsolatunkra is így igaz. Ha Isten gyermekei vagyunk, akkor figyelünk Isten szavára, és engedelmesen hallgatunk rá, amikor a Lélek által vezet minket.

4. És most gondoljunk bele abba a nagyszerű dologba, hogy a Teremtő és Mindenható Isten a mi Apánk, a mennyi Atyánk, **ha a Szentlélek vezetésének engedelmeskedünk. Hiszen Akiket pedig Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai.** (Róm. 8,14)

Sokan vannak, akik minden követ megmozgatnak, csakhogy találjanak az őseik között egy nemes embert, vagy legalább egy nagybirtokost, akire aztán büszke lehet az egész család. Lehet-e annál nagyobb és fontosabb dolgot elképzelni, minthogy a világmindenség Ura és Teremtője a mi mennyi Apánk?

Ezt az ajándékot te is megkaphatod! Ez az ígélet már most a tiéd lehet! Csupán egyetlen feltétele van annak, hogy az Isten ígéletét és ajándékát megkaphasd: **vedd végre komolyan Isten ígéletét, és keresd a Szentlélek vezetését, és engedelmeskedj a Lélek vezetésének, akár megállít, és nem enged tovább, akár egy új útra indít el téged.**

Loment Péter lelkész

A 2022. évi népszámlálásról

Hazánkban 2021. május 1-jétől június 28-ig tartott volna a következő népszámlálás, ezt a kormány most csaknem másfél évvel átütemezte a következő országgyűlési választások utánra, a 2022. október 1-jétől november 28-ig terjedő időszakra. Magyarország területén 2022. október 1-jén 0 órakor fennálló állapot alapulvételével a természetes személyekről és a lakásokról nép- és lakásszámlálást kell tartani, az adatfelvételt 2022. október 1. és 2022. november 20. között kell végrehajtani, az összeírásból kimaradt személyek és lakásuk póttösszeírását 2022. november 28-ig kell befejezni. (Forrás: <https://www.portfolio.hu/gazdasag/20210206/attette-a-kormany-a-2021-es-nepszamlalast-2022-re-468582>)

A válaszadók egy erre a célra létrehozott internetes felületen keresztül önállóan felelhetnek a kérdésekre, vagy ha nem szeretnék élni ezzel a lehetőséggel, akkor számlálóbiztosok segítségével, interjú keretében adhatják meg az adataikat, amelyeket tableteken rögzítenek. Az információ így közvetlenül a KSH zárt adatbázisába kerül, ami az adatok védelme szempontjából minden korábbinál biztonságos-

sabb népszámlálást tesz lehetővé. „Az önálló, online kitöltést szeretnék ösztönözni, ez az érintettek számára is a legkényelmesebb, továbbá jelentős költséget takarít meg az állam számára” (Forrás: <https://hirlevel.egov.hu/2021/10/25/a-2022-es-nepszamlalas-lesz-az-elso-teljesen-elektronikus-nepszamlalas-magyarorszagon/>)

A fenti tájékoztatókon túlmenően szeretnénk bátorítani minden reformátusnak keresztelt Testvérünket, hogy vegyen részt a népszámláláson, és a felekezeti hovatartozást érintő kérdésekre egyértelműen válaszolja, hogy a Magyarországi Református Egyházhoz tartozik. Ne szégyellje senki felekezeti hovatartozását! Ennek megvallása, felvállalása segíti Egyházunkat abban, hogy valódi társadalmi súlyát megismerhesse, és a jövőben végzendő misszióját ennek megfelelően alakíthassa ki és formálhassa.

Loment Péter lelkész

Megerősítették a Krisztushoz tartozásukat

Gyülekezetünkben május 15-én konfirmációi ünnepi istentiszteleten voltunk együtt. A fogadalmételre 2 felnőtt és 43 fiatal készült összesen 4 csoportban. Hálásak vagyunk, hogy a járvány elcsendesedett, így a felkészülésük zavartalan volt.

A református iskola nyolcadikosai 2 csoportban, osztálytársaikkal együtt készültek. Felkészítő hittan- és vallásstanáraik voltak: Szabó Judit alsó tagozaton, Dr. Magyar Balázs Dávid felső tagozaton. Hála legyen a szolgálatukért. A lelki ráhangolódásukat segítette az ősszel Mátraházán eltöltött két csendesnap, melyre elkísérték őket lelkipásztoraik, vallásstanáraik és osztályfőnökeik. Lehetőségük volt arra is, hogy az egyházmegyében szervezett ifjúsági csendesnapon részt vegyenek. Havonta egyszer pedig olyan reggeli áhítaton találkoztunk velük a gyülekezeti teremben, ahol személyes élettörténeteken, biztonyságtételeken keresztül közeledhettek Jézus Krisztushoz. A megszerzett ismereteikről a hittanvizsga alkalmával bátran számot adtak.

Az állami iskolákba járó fiatalok közül 8-an tettek konfirmációi fogadalmat. Közülük egy diák egyéni tanrendben készült fel. Felkészítőjük Lomontné Szopkó Tünde lelkipásztor volt. Illesse köszönet azoknak a szülőknek, keresztszülőknek a szolgálatát, akik a fiatalokat bíztatták, imádságaikkal idáig segítették! A fiatalok konfirmációja bátorítsa gyülekezetünk tagjait ifjakért imádkozó, hitvalló, a családokkal személyes kapcsolatot ápoló életre! Nagyon fontos látniuk a hitben járók jó példáját!

A felnőttként konfirmálók felkészülése ez év februárjában kezdődött. A sorozat végén ők is számot adtak ismereteikről, hitbeli fejlődésükről. Felismerték, hogy személyes életükhöz, házasságukhoz szükségük van Isten áldására. Felkészülésüket a gyülekezet lelkészei segítették.

A konfirmációi istentiszteleten az Igét Lomont Péter hirdette a „biblia szíve”, központi üzenete, a Jn 3,16-18 alapján. Majd sor került a konfirmá-

lók ünnepélyes fogadalmára. Ezután az úrasztalához jöttek, ahol a lelkipásztorok a kezüket a konfirmálók fejére téve megáldották őket. A gyülekezet nevében Gyulai Sándor gondnok köszöntötte a fiatalokat. Majd sor kerülhetett arra, hogy immár a gyülekezet felnőtt tagjaként, életükben először részesedhettek az úrvacsorai közösségben. Jó volt látni,

hogy most nemcsak ők, de a családtagjaik is vágyakoztak az úrvacsora után!

Szívből kívánjuk, hogy Urunk áldja meg őket! Érelje, nevelje a hitüket, hogy válhassanak szolgáló tagjaivá, oszlopaivá a gyülekezetünknek!

„¹⁶Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. ¹⁷Mert Isten nem azért küldte el a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözljön a világ általa. ¹⁸Aki hisz őbenne, az nem jut ítéletre, aki pedig nem hisz, már ítélet alatt van, mert nem hitt Isten egyszülött Fiának nevében.” Jn 3,16-18

Lomontné Szopkó Tünde

Rendhagyó nagyheti alkalmak

Ebben az évben végre korlátozások nélkül élhattük át a nagyhetet és húsvét ünnepét. Jó volt hallani a nagyheti üzenetek változatosságát, de jó volt a rendhagyó formákon keresztül is gazdagodni.

Ilyen rendhagyó alkalom volt, amikor írók és költők szavain keresztül jártuk be a nagyhét fontos állomásait. Gyülekezeti tagjaink tolmácsolták a verseket, negyedik osztályosaink pedig a gondosan kiválasztott és megtanult énekeket. Köszönjük minden közreműködőnek az aktív részvételt!

Egy másik rendhagyó alkalomra is sor kerülhetett a nagyhéten „A páskától az úrvacsoráig” címmel. Egy ha-

gyományos zsidó páska vacsorás asztal tárgyainak, ételeinek és a hozzájuk kapcsolódó rítusoknak a bibliai üzenetével ismerkedtünk. Az Egyiptomi szabadulásra emlékeztető asztal voltaképpen egy nagy prófétikus kép arról, hogyan fogja egyszer Isten ezt az embervilágot megszabadítani a bűn és a halál rabságából. Ez a szabadítás Jézus Krisztusban megvalósult. Az est során gazdagodtunk hitben, ismeretben és élményekben.

Ötödikes diákjaink imasétával készültek az ünnepre. Kis csoportokban egy-egy felnőtt vezetésével járták be a gyülekezeti házban előkészített nagyheti állomásokat. Az állomásokon ige, imádság, elgondolkodtató kérdések, feladatok vártak rájuk. A diákok csendesen, figyelmesen járták végig Jézussal a szenvedés útját. Jó volt látni, ahogyan hatott rájuk a lelki út. Az imaséta végén pedig a gyülekezet imaközösségének tagjai várták őket egy kis beszélgetéssel és bőjtös ételekkel.

Lomentné Szopkó Tünde

Díszpolgárok az orgonáért az ökumené jegyében

A Templomi Orgona Megmentéséért Alapítvány kura-

tóriumának, gyülekezetünk lelkészeinek és presbitériumának közös szervezésében 2022. május 29 én 18 órai kezdettel került sor a „Díszpolgárok az orgonáért” előadássorozat 5. jótékonyági előadására.

Loment Péter vezető lelkész úr igével köszöntötte a szép számú érdeklődő közönséget.

A díszpolgár-védnök ezúttal Nagy Antal János vállalkozó volt, aki elkötelezett beszédével buzdított az orgonamentés ügye mellett. Bodogán László a helyi görög katolikus egy-

házközség parókusa segítségével emlékeztünk dr. Nagymihályi Gézára. Személyes hangú beszédében adott hálát egykori kiváló tanáraért, a művészettörténész

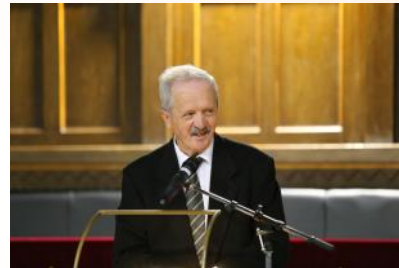
parókus úrért, aki Böszörménynek szellemi műhelyt, a templomnak ikonosztázt adott.

Ezt követően Szent Efrém Férfikar igazi örömeztét varázsolt mintegy másfél órán keresztül a református templom falai közé. Bizánci stílusú zenei repertoár mellett hallhattunk protestáns zsoltárokat, dicséreteket, harangimát, népek zenéit, magyar klasszikus szerzők feldolgozásait. A végén elmondhattuk, hogy nemcsak új támogatókat szereztünk orgonánk megmentéséhez, hanem

nagyszerű zenei élményben is részesültünk, miközben lélekben közelebb kerültünk görög katolikus testvéreinkhez.

Dr. Szabó Balázs nemzetközi orgonaszakértő, az opus 400-as Angster-orgona kivitelezésének irányítója és Balogh Gyárfás, az alapítvány kuratóriumi elnöke adott tájékoztatást a hangszer jelenlegi állapotáról.

Elmondták, hogy 2021-ben megújult orgonánk teljes széllátó

rendszere, valamint a II. és III. manuál szelládája. Ebben az évben a játszóasztal és az I. manuál, valamint a pedálmű szelládái kerülnek felújításra. Két nagy ütem marad még hátra, a belső vezérlés rekonstrukciója, illetve

a sípok restaurálása. Ennek anyagi fedezetét még ebben az évben szeretnénk előteremteni.

Az est zárásaként csendült fel Liszt Ferenc: Anima Christi című műve, ahol a férfikar Szabó Balázs orgonaművész kísérté. Aki velünk töltötte ezt a másfél órát, gazdagabban, fellelkesülve térhetett haza.

Hazafelé menet számba vettük, hogy kik is voltak az az előző négy díszpolgár –védnökei, fellépő művészei. 2018-ban Vásáry Tamás és az összkar – a hajdúnánási Maklár Lajos Énekkar, a debreceni Maróthi György Pedagógus Kórus, a jászberényi Cantate Nobis Énekegyüttes, a hajdúböszörményi Daróci Bárdos Tamás Vegyeskar, 2019-ben Friedrich Ádám, Tornyai Ferenc és a Hajdúböszörményi Ifjúsági Fúvószenekar, valamint a Martfői Városi Nőiakar, ősszel Dr. Kövér György, Dobszay Péter és a Debreceni Nagytemplom Énekkara, 2021-ben pedig Jakab István és a Debreceni Helyőrségi Zenekar.

És elkezdhetjük tervezni a 2023. évi fellépőket.

*Hajdúböszörmény,
2022. június 06.*

*Balogh Gyárfás és
Gyulai Edit*

Az Egység Napján Erdélyben

Úgy rendelte az Isten, hogy ebben az évben május 20-21 -22-én, a Magyar Református Egység Napját díszvendégként Erdélyben tölthettem. A Dési Egyházmegye egyik vezető lelkipásztorának, Nt. Kovács J. István meghívásának eleget téve a Búzai Református Eklézsiában vendéges-

kedtem. Utamra elkísért Rácz Gábor tiszteletes úr, a hajdúböszörményi Kálvin téri Református Egyházközség besztott lelkipásztora és Székelyhídi Szabó Ferenc presbiter testvérünk, aki tisztségénél fogva a gyülekezeti munka külkapcsolati részével foglalkozik. Természetesen mindhármunknak a vendégeknek kijáró ünneplésen, szeretetteljes kötődésen túl szolgálati feladatok is adódtak (prédikálás, tájékoztató előadás, részemről könyvbemuta-

tó is). Mondanom sem kell, hogy kint tartózkodásnak minden pillanatában az egység és a hálaadás öröme járta át a szívünket. Hiszen a több évtizedes erőszakos politikai-területi széttagoltság után a magyar nemzet egészének szem előtt tartásával ünnepelhettünk Erdélyben.

Maga a központi rendezvény Dél-Erdélyben, Gyulafehérváron zajlott. Itt ülésezett a Generális Konvent megvitattva egyebek mellett a ma-

gyar reformátusság Kárpát-medencei missziós stratégiáját. Itt avatták fel a református erdélyi fejedelem, Bethlen Gábor egész alakos szobrát Novák Katalin magyar köztársasági elnök ünnepi beszédét követően. S itt került sor arra az úrvacsorás istentiszteletekre, melyen Balogh Zoltán, a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöke, a magyarországi Református Zsinat lelkészelnöke hirdette az Igét. Dél-Erdélyben egyébként a magyarság szórvány helyzetben van. Magában Gyulafehérváron is, mely egykoron az Erdélyi Fejedelemség fővárosa volt, manapság mindössze kilencszáz magyar lélek él. Mindazonáltal most tömegek zárandokoltak Erdély eme részébe. Mint ahogy 22-én, vasárnap Erdély szerte mindenhol. Még olyan templomok felé is, amelyek már évtizedekkel ezelőtt az erőszakos asszimiláció miatt elnéptelenedtek. Most azonban a magyar állam anyagi támogatásával megújulva újra kitérték kapuikat. Az összetartozás tudata, a közös hit megélésének maradandó élménye nekünk személy szerint Búzában adatott meg. Azaz mi is a szórványok szórványában jártunk. Csak mi Románia középső részén a Mezőség nevű tájegységen. Ez a nagyjából 6000 négyzetkilométernyi terület a Kis- és Nagy-Szamos, a Sajó, a Maros és az Aranyos folyó ölelésében mintegy 300 települést számlál. Furcsa, szép vidék ez -ahogy Wass Albert mondja- lakás domboldalakkal, széles hegyhátokkal, tavakkal, lápokkal, Isten háta mögötti apró, de nagy múltú falvakkal. Ám innen indult a magyar szellemi élet számos nagysága Wass Albert, Sütő András, Kallós Zoltán, Aranka György, Barcsay Jenő stb. Magyarok, románok, szászok, örmények, cigányok keverednek erre felé évszázadok óta, s a magyar népesség mindegyre fogyatkozik. Mindazonáltal „a hajszálgökökbe kapaszkodva a régi szántásba mindig új magot vetnek”. Nekem különösen kedves ez a vidék, mértani közepén Búzával. Hiszen férjem, néhai Czirmay Árpád református lelkipásztor Búzában az öreg parókián látta meg a napvilágot. Mikor édesapja, Czirmay Zoltán, fiatal élete virágjában vállalta a búzai reformátusok pásztorolását, édesanyja pedig a református elemi iskola igazgató-tanítója volt. Én hát Búzába mindig „haza megyek”. Most is éreztem, hogy a szülőföld pora fölmelegedett a talpam alatt. Meg kell még említem, hogy túl az Egység Napja élményeken külön ajándék volt számomra, hogy tiszteletemet (tiszteletünket) tehattuk a nagy lélekmentő Kallós Zoltán választói Múzeumában és Népművészeti Központjában, Sütő András pusztakamarási szülőházában, báró Kemény Zsigmond író sírjánál, kedves holland barátom, Michel van Langeveld a megszállott néptánc és népzene kutató széki táncházában. Vagy éppen találkozhattam a kalotaszegi pompás magyarokkal is, akik között egykoron lelkészfeleséggé értem. De ez már egy másik írás témája lehetne!

Czirmayné Kocsis Róza

„Ez az én parancsolatom nektek: Egymást szeressétek!” (János 15,17)

Vállalkozz betegek látogatására!

„Ezeket azért parancsolom nektek, hogy szeressétek egymást.” (János 15,17)

Több évtizedes látogatásaim élményeit azzal a céllal teszem közzé, hogy bátorítsam a testvéreket e szolgálat elkezdésére, mert gazdagabbá válnak általa.

Első látogatásomat még nem a tudatosság, hanem az ösztönösség motiválta. A bodai szőlőszomszéd bácsitól nagyon sok mindent tanultam; szőlőmetszést, kaszálást, a természet csapásainak elfogadását (egy nappal a köszméte szedése előtt, szemünk láttára verte el azt a jég). Nagyon becsültem őt, így amikor hirtelen meghalt, az iránta érzett szeretetből kezdtem el feleségét látogatni. Mariska néni egyedül élt, utcára már nem tudott kijárni. Keresztlány fizikai szükségleteit maximálisan kielégítette, de lelke a többre éhezett. Csodáltam, hogy minden érdekli, mit bontottak le a városban, mi épült helyette, hová költözött a posta. Egy idő után azt tapasztaltam, hogy szinte lefényképezi, amit mondok és ebből él hetekig. Találkozásainkat nagyon várta, számon tartotta, élethelyzetét beszélgetéseink megnyugtatóbbá tették. Más beteglátogatások alkalmával is hasonlókat tapasztaltam.

Nagy Sándorné Margitkától egy egész listát kaptam a meglátogató emberekről. Ezt én Isten elhívásának tekintettem, szinte hallván: „Ezért tehát, amíg időnk van, tegyünk jót mindenkivel, leginkább pedig azokkal, akik testvéreink a hitben.” (Gal. 6,10). Azt azonban már akkor tudtam, hogy egyensúlyt kell találni az „elegendő és a túl sok között”, s ez nem könnyű feladat. Olyanokat vállaltam, akiket látásból a templomból ismertem.

Számomra a kapcsolat alakulásában a következők voltak az útjelzők:

- **Isten nélkül semmit sem cselekedhetek.** „Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki titeket, és arra rendelvelek, hogy elmenjetelek és gyümölcsöt teremjetelek, és gyümölcsötök megmaradjon, hogy bármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek.” (Ján 15, 5 és 16).

- **Az idős kor ismerete:** Neveltetésemből fakadóan az öregek tisztelete olyan természetes volt, mint a levegővétel. 20 éves koromtól családomból mindig ápoltam egy vagy több hozzátartozómat, így nem csak könyvekből ismertem ennek az életkornak a szükségleteit, hanem napi gyakorlatból is. Ennek szükségességére egy megtörtént példát említek. Egyházi otthonban tettem látogatást egy orvosilag is demens betegnél. Kivitettem a levegőre, tudtam, hogy erre szinte nincs is lehetősége. Ott beszélgettünk, szemben egymással, s Marika hosszasan mesélt nekem. Egy gondozónő megállt és „hallgatózott” – amit én először enyhén szólva furcsálltam. Majd később elnézésemet kérve, magyarázattal szolgált: Marikának hónapok óta hangját se hallották, s most kíváncsi volt, hogy mit beszél folyamatosan hozzám. Válaszul elmondtam, hogy Marikáról tudom, hogy a szobájába sem találna vissza nélkülem, de ha a régi dolgokról kérdezzük, arra a demens beteg is emlékszik és szívesen eleveníti fel azokat.

- **A látogatottal történő empátia, megértés képessége:** Ez nem mindig jelent teljes azonosulást, de azt

igen, hogy helyzetébe, problémájába bele képzeljük magunkat. Elfogadjuk Őt úgy, ahogy van, ne bíráljuk, hanem támogatójuk legyünk. Természetesen ez nem azt jelenti, hogy családi konfliktusaik megoldásában ne a béketőrek-vésre biztassuk a beteget.

- **Bizalom, diszkrétség, hűség, elkötelezettség:** A hűség szó a görög nyelvben ezt jelenti: szavahihető, megbízható. A látogatottól hallott információt, soha nem adhatjuk tovább, ez alapvető feltétele a szeretetnek, bizalomnak. Számomra az elkötelezettség azt jelenti, hogy halálukig (járvány alatt hívtam), látogattam betegeimet.

- **A hitelesség befolyásolja a kapcsolatot első perctől végig:** Az első benyomás tartós, pár másodperc meghatározza, milyennek látnak mások. Nonverbális jelzéseid sugározzák nyugodtságot, őszinteségedet, örölsz-e, hogy ott lehetsz. Az emberek –bár nem tudatosan-, de reagálnak gesztusaidra, a belőled sugárzó erőre. Ösztönösen olyan ember jelenlétében érezzük jól magunkat, aki kedves, örömteli. Tudnunk kell azt, hogy ahhoz, hogy az emberek higgyenek nekünk, csak 7%-ban számít, amit mondunk, de ahogy mondjuk, annak 28% a súlya. Amit látnak rajtunk, az 55%-ban dönt. Sokan abban tévednek, hogy azt hiszik, a kommunikáció lényege a beszéd, és ezért nehezen tudnak jó kapcsolatot kialakítani. Őszinte odafigyelésünk a látogatottra, türelmes hallgatásunk, egy kézsimítás, jókor elmondott igeverst többet mond rólunk. Viselkedésünk ad hitet az Úrról szóló hitvallásunkról. Ezeket az irányjelzőket betartva jutottunk el –évekig tartó- közös imádságunkig Zsuzsika és Eszti néniével. Ezek az intim pillanatok megerősítették bennünk, hogy Isten feltétel nélkül szeret minket, törődik velünk, kegyelmében részesít bennünket.

- **Szavak ereje:** Salamon azt mondta: „A kedves szavak segítenek és gyógyítanak az éles szavak megsebezhetnek és megnyomorítanak” (Péld 15,4). Reményt adni a kétségbeesésen, biztatást adni legjobban Jézus példájával lehet, hogy erősödjének a vele való kapcsolat által. Mi van akkor, ha a beszélgető társunk mondandója feltétlenül kiigazítást igényel „mert nem járunk ravaszságban és hamisítjuk meg Isten igéjét, de az igazság nyílt hirdetésével ajánljuk magunkat, minden ember lelkiismeretének az Isten színe előtt. (Kor.2 4-3) Az a fontos, hogy az igazság kimondása a barátság alapján, figyelve a másik érzéseire és szeretettel történjen.” (Ef. 4,15) Ebben is az igazolódjon, hogy „Hittem, azért szóltam” (Zsolt. 116,10). Lehet, hogy abban a pillanatban nem, de később rájön, hogy abban a barátban bízhat igazán, aki vállalja, hogy ha kell helyreigazít. „Aki figyelmezteti az embereket az végül kedvesebb lesz annál, aki csak hízeleg.” (Péld. 28,23).

Beteglátogatások évtizedei alatt, bizony sokszor előfordult, hogy látogatottam elhunyt. Elvesztésének fájdalmát csak az a tudat enyhíti, hogy tudjuk a ránk bízott feladat egy bizonyos célra és időszakra vonatkozik: ha véget ért, átengedjük őket Isten kezébe.

Az útjelzőket azért próbáltam feltárni, hogy lássátok Testvérek, semmi különleges képesség nem szükséges ahhoz, hogy elkezd ezt a szolgálatot. Ahhoz, hogy segíteni tudj az embereken, szeretned kell őket, fel kell ismer-

ned, mire van szükségük, tudnod kell, mit tudsz adni, de ennek feltétele az, hogy kapcsolatba kell lépned velük a szükségükben. Néha erősítésre van szükségük, máskor erőpróbára. Városunk 5 otthonában végeztem látogatást, azt tapasztaltam, hogy ez utóbbira alig kapnak biztatást, pedig a még arra képes beteg önbecsülését csak erősítené, ha bevonnák olyan teendőkhöz, amit képesek másokért megtenni, pld. terítés, foglalkozások vezetése, ünnepekre készülődés tervezése, szervezése. Jézus azt tanította, hogy nagyobb boldogság adni, mint kapni. Ha adsz, azzal mindeki nyer. Segítség a másik emberen, miközben te magad

is energiával és örömmel töltödsz fel. „Ti vagytok az élet sója” (Mt. 5,13) A só olyan, mint a szeretet. Gyógyít, tisztít, ízt ad az ételnek, de semmi haszna nincs, ha a sótartóban marad! Az élet is íztelen szeretet nélkül, mert az az élet energiája. Akkor vagyunk igazán telve erővel (kortól független, magam is 79 éves vagyok), amikor talentumainkat Istentől kapott célba fektetjük. Nem fogunk örökre élni, de tovább élhetünk azokban, akikre hatással voltunk. Szórd szét tehát és haszd örökölni a szeretetet!

Kövér Sándorné dr.

Nagy Sándorné: Érző szívvel élni c. versében így írt erről:

Átérszed-e embertársad bűját, bajját?
Átérszed-e szomorúságát, fájdalmát?
Segítesz-e neki, hogy könnyebb legyen?
Adsz-e tanácsot, mikor mit tegyen?

Ha szíved átérzi a másik bűját, bajját,
Ha szemed meglátja szomorúságát,
Ha füled meghallja távoli jajsavát,
S egész lényed béke, szeretet járja át,

Akkor te jól tudod, mi a boldogság,
Érző szívvel élni mily nagy adottság,
S azt, hogy segíteni, az nem nagy fáradság.

Ennél szebb, s jobb érzés nem is létezik.
Aki e szerint tud élni, annak szívébe
Örök béke, s boldogság költözik.
*Szeretetközben Keresztyén Missziói lap, 2021.okt-
nov-dec. száma 9. oldal*

Aki másokat felüdít...

A Bocskai téri gyülekezetben 1994 januárjában kezdtem el a munkát. Első feladatomban a takarítás és harangozás volt. Igaz, hogy nagymama halála után nem jártam templomba, de olyan volt, mintha mindig is itt lettem volna. Szerettem az Isten házában, Isten csendjében egyedül lenni.

Amikor megnyitotta kapuit a Baltazár Dezső Református iskola, megkértek, hogy vállalam el a tízórás-uzsonna készítését a gyerekek számára. Négy éven keresztül végeztem ezt a feladatot és mindenestül voltam az iskolában.

Később az Orosz lelkészpár megkérdezte, nem vállalom-e el a pénztárosi teendőket a parókián. Tiszteletes asszonnyal szeretettel, tisztelettel munkálkodtunk együtt, és haláláig fenntartottuk a kapcsolatot.

Eközben egyre jobban megismertem és megszerettem a testvéreket, különösen az időseket. Néhány fiatalal is szoros kapcsolat alakult ki, akikkel együtt énekeltünk, verset mondtunk ünnepi alkalmakkor. Általában Szabó Margitéknál gyűlt össze ez a kis csoport időnként.

Elkezdtem és egyre többet látogattam, nagyrészt időseket, akik nagyon örültek minden egyes látogatásnak, beszélgetésnek. Igyekeztem az idősekre odafigyelni, és többször szerveztem teadélutánt, amelyre elhoztuk azokat a testvéreket is, akik már nem tudtak eljönni a templomba, és nyugdíjas lelkészeinket is meghívtam. Áldott és örömteli alkalmak voltak ezek. Szívmelengető érzés viszagondolni ezekre az évekre.

Akik e szép, de nem könnyű látogatói szolgálatot szeretnék választani, azoknak néhány fontos dolgot szem előtt kell tartani:

- Először is, főleg az idősek esetében nagyon türelmesen kell meghallgatni őket. Hisz nagyrésztük már egyedül él, kevés lehetőségük van beszélgetni, így ha hallgatóság-ra találunk, nem győzik kibeszélgetni magukat.

- Ha esetleg panaszkodnak a családra, meg lehet hallgatni, de nem szabad beleszólni, főleg nem szítani a tüzet...

- Azokat a gondolatokat, élethelyzeteket, melyeket meg-

osztanak velünk nem szabad tovább adni. Nem visszük a szót egyik helyről a másikra! Ugyanis így több kárt okozunk, mint hasznat, és a gyülekezetre is rossz fényt vet.

- Nem azért megyünk látogatni, hogy megnézzük milyen az otthona, esetleg milyen tisztaság van vagy rendetlenség. Főleg nem, hogy ezt másoknak is elmondjuk... Ez teljesen mellékes!

- Ha lehet a látogatás végén imádkozzunk. Ha a látogatott személy is imádkozik nagyon jó, de ha nem, várjunk néhány másodpercet és közösen mondjuk el a Miatyánkot.

Én elég könnyű helyzetben voltam, mivel a gyülekezet túlnyomó többségével volt már közelebbi, személyes kapcsolatom. Viszont előfordult az ellenkezője is.

Ugyanis már jó néhány évvel ezelőtt a Loment lelkészpár megkért, hogy látogassam meg a leendő kis elsősök családját. (Ezt közmunkában végeztem.)

Kicsit meg is ijedtem, hiszen teljesen ismeretlenek voltak számomra, de hála Istennek, szinte mindenhol szeretettel fogadtak. Elbeszélgettünk és többen elmondták a család gondját-baját is. Ahol úgy éreztem nyitottak rá, pár szóval imádkoztam a családjukért. Isten elé vittem azokat a gondokat is, amelyeket megosztottak velem, és többször előfordult, hogy könnyes szemmel, elérzékenyülve köszönték meg az értük elmondott imádságot.

Végül is nagyon emlékezetes és felemelő érzés viszagondolni erre az időszakra is.

Hála Istennek megbíztak bennem a testvérek, megosztották velem örömeiket, bánatukat. Szeretettel mentem mindenhol, de én is egyre több szeretetet kaptam vissza.

Amennyire boldog, örömteli évek voltak ezek lelkileg számomra a gyülekezetben, annyira nehéz, anyagi gondokkal terhelt a családban. De nem a pénzért csináltam, hisz akkor nem tartottam volna ki több mint húsz éven keresztül. Egyetlen percet sem sajnállok, amelyet a gyülekezetben, Isten és a testvérek szolgálatában töltöttem el.

Most férjem mellett a helyem, itt kell szolgálnom. Remélem az Úr erőt és kitartást ad ehhez is.

Ez nem egy látványos szolgálat, de nagyon fontos! Aki úgy érzi, van benne elég szeretet, kitartás és át tudja érezni mások gondját-baját, próbálja meg és induljon el ezen az úton! Csak az első lépések nehezek, azután már Isten vezet bennünket! Nagy szükség van erre a szolgálatra, különösen ebben a mai válságos, bizonytalan világban ki vannak éhezve az emberek a szeretetre, figyelemre, egy-

egy vigasztaló ígére, egy-két jó szóra...

Isten segítsen, hogy minél többen elinduljunk az Ő „szeretet-útaján” mások felé...

Aki másokat felüdít, maga is felüdül. Péld. 11,25

Nagy Sándorné Margitka

Hitoktatóinkat kérdezzük

Pluhár Gáborné Szűcs Enikő tiszteletes asszony

Szeretettel köszöntöm lapunk hasábjain Tiszteletes Asszonyt mint a Baltazár Dezső Református Iskola iskolalelkészét. Tudom, hogy lelkészi szolgálatához szorosan kapcsolódik a gyermekek hitoktatása is. Ebben a minőségében kérdezem Önt.

Mióta szolgál

a Baltazár Dezső Református Iskolában mint iskolalelkész? Szóljon először erről a tevékenységéről, hogy megismerhessük a munkáját!

Hatodik tanéve szolgállok az iskolában mint lelkész. Előtte gyülekezetben szolgáltam, de mindig része volt a munkámnak a hitoktatás a gyülekezetben és az állami iskolában is. Mindig a családok felé fordult az érdeklődésem. Négy gyermekes édesanyaként ez teljesen természetes volt.

Nagyon szeretek itt dolgozni, félállásban látom el a szolgálatot. A hittanórákon kívül a pedagógusokkal, szülőkkel tartom a kapcsolatot. Célom, hogy az intézmény lelki karakterének formálásához szolgálattal teljes mértékben hozzájáruljak. Feladataim közé tartozik a hétfő reggeli áhitat tematikájának kidolgozása. Mi lelkészek egymás között osztjuk meg a szolgálatot. 15 percesek az alkalmak, ahol közös ima van és előre meghatározott ige alapján igemagyarázat úgy, hogy az első osztályos és a nyolcadik osztályos is kapjon belőle üzenetet. Mindig énekszóval zárulnak a reggeli áhítatok.

Másik félállásom 2021 szeptemberétől a Református Pedagógiai Intézetben van, ahol katechetikai szakértőként szolgállok. Ez a feladatkör érdekes dolgokra nyújt lehetőséget. 2014-ben már dolgoztam az intézményben úgy, hogy a 6. osztályos hittanoktatás tankönyvét, munkafüzetét, tanári kézikönyvét dolgoztam ki. Továbbvizsem ezt a feladatot a digitális taneszközfejlesztésben. Jól használható segítség ez a hitoktatóknak.

A leghangsúlyosabb feladat a munkámban az óvodapedagógusok segítése a hitéleti nevelésben. Több mint száz református óvoda van az országban. A pandémia miatt is online formában, munkacsoportok keretében végezzük ezt a munkát. Nagy szelete a munkának az írásbeli anyagok készítése, amellyel segítjük az óvodapedagógusokat,

hogy mindjobban értsék a bibliai történeteket. Az egyházi és állami óvodákban dolgozókat segítjük a teológiai és valláspedagógiai anyagok bővítésével.

Tiszteletes Asszony! Ideérkezése óta párhuzamosan végzi az iskolalelkészi és hitoktatói szolgálatot?

Igen, mint mondtam félállásban vagyok a Baltazár Dezső Református Iskolában. A kezdetekben, mellette három tanéven át az állami iskolákban, a gimnáziumban és különböző óvodákban végeztem hitoktatói munkámat. Ettől a tanévtől két állami óvodában heti két órában, bent az iskolában az 1. 2. és 5. osztályokban tartok hittant. Mindkét 5. osztályban tanítok egyházi éneket, zsoltárokat, dicséreteket és ifjúsági énekek éneklését. Itt az a célunk, hogy az énekek ismerete mellett megtanítsuk a diákságnak az egyházi ünnepeket és az istentiszteletek rendjét is.

Hetente két lelkigondozói fogadóóra is tartozik a feladataim közé. Ez bizalmi tevékenység, így egy-egy diákkal, esetenként egy-egy csoporttal beszélgetünk. Lelki egészségről szóló témákat dolgozunk fel játékosan.

Csak a gyerekek között vagy a tantestületben is végzi ezt a szolgálatot Tiszteletes Asszony?

Minden hónap második keddjén vannak a pedagógus bibliaórák, amelyen közös éneklés és igemagyarázat van. Utána tartjuk a nevelési értekezletet.

Feladatom a pedagógus csendes nap megszervezése, a téma megjelölése. Legutóbb Göncruszánk voltunk a tantestülettel. Nagyon fontos az egyháznak a pedagógusok lelki gondozása, lelki egészsége. Lelkipásztor testvéremmel, Lomentné Tündével jó együttműködésben dolgozunk, szinte megsokszorozódik az erőnk. Több programot pedig a hitoktatókkal közösen viszünk. Tematikus heteket tartunk az iskolában az adventi időszakban, húsvét előtt. Ezeknek az alkalmaknak a programját, tartalmát, a vetélkedők lebonyolítását szervezzük. Igyekszünk felöltöztetni az ünnepi időszakokat.

Havonta tartunk családi istentiszteleteket, ahová várjuk iskolánk diákságát szüleikkel együtt. A pandémia miatt talán most ritkábban találkoztunk ilyen alkalmakon. Ezek előkészítésében is részt veszek, segítek a pedagógusoknak.

Kérem Tiszteletes Asszonyt, szóljon a szolgálat szépségéről és esetleges nehézségeiről!

Bibliai gondolatokkal tudom a válaszomat indítani.

„Tágas térre vitt engem,

Megmentett, mert gyönyörködött bennem”

(Zsoltárok könyve 18:20)

Ez az, amit megélek a szolgálatomban minden egyes alkalommal. Isten olyan lehetőséget adott, amelyben

örömmel szolgálhatok, és örömmel adhatom tovább, amit tőle kaptam. Szolgálatom alapja Istennek a szeretete, ami elért, az továbbadható.

A gyermekek világának varázsa mindig megdobogtatja a szívemet. Sokszínű, érdekes feladattal jár. Megtisztelő feladatnak érzem, hogy hozzájuk kereshetem az utat. Nagy ajándék és egyben nagy lehetőség, és ebben úgy érzem, a helyemen vagyok.

A nehézsége talán abban rejlik, hogy ez magvető jellegű munka, aminek nem mindig látjuk azonnal az eredményét. Van a gyermekekben alapvető fogékonyság a maguk szintjén. Egzisztenciális létünket alapvetően érintő kérdésekben szólítanak meg bennünket. A csonka család, a hétköznapi élet nehézségei, az élet végével kapcsolatos kérdések előtörnek a diákokban. Ezek nem lehetnek tabutémák, minden gyermeknek meg kell kapnia rá a választ a maga szintjén. Nehézséget jelent a média világa, az a rekord mennyiségű információ, ami eljut a gyerekekhez a nap minden percében. Nem tudjuk, hol járnak, milyen tartalmakkal találkoznak. A szülőkkel közösen védenünk

kell őket! Meg kell tanítani őket arra, hogy helyesen tudjanak szelektálni a tartalmak között. A nagyon sok inger felgyorsítja az életüket, és a figyelmük tartósságára is kihat. Sok gyermek ezek miatt nagyon zaklatott, és nem találja a lelki nyugalmát. Éppen ezért nekünk hitoktatóknak, pedagógusoknak segítenünk kell a gyermekeket a helyes úton járni ebben a zaklatott világban. Ez maga egy kihívás.

Mely bibliai gondolat áll legközelebb Tiszteletes Asszonyhoz, amely mindennapi szolgálatában is segíti?

„Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek Annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket” (Péter 1. levele 2:9)

Ez az ige határozta meg indulásomat is a lelkészi pályán. És azóta is vezet minden szolgálatomban.

Isten áldását kérve életére és szolgálatára, tisztelettel köszönöm meg a tartamas beszélgetést!

Tamus Elvira

A Lepramisszió beszámolója 2021.

Könyörülj, Istenem... Szárnyaid árnyékában keresek oltalmat, míg elvonul a veszedelem. Zsoltárok 57,1

Az elmúlt évben a világjárvány közepette is a Föld hátrányos, elmaradott térségeiben továbbfolyt a leprabetegek gondozása, gyógyítása. Elkeserítő, hogy a lepra a korai diagnózis után, mielőtt az idegek károsodnának, gyógyítható betegség lenne, mégis milliók élnek testi nyomorban. Adományainkkal azt is segítjük, hogy az orvosi segítség elérhető közelségben legyen minden beteg számára. A hajdúböszörményi Bocskai téri gyülekezetünk ehhez a munkához az elmúlt évben is hozzájárult. Adományaink a következő tételekből álltak:

• „A lepra világnapja” - vasárnapi perselypénz:	96.425 Ft
• Egyéni adományok a lelkészi hivatalban:	30.000 Ft
• Egyéni átutalás online:	17000 Ft

Összesen: 143.425 Ft

A Lepramisszió segítségével és támogatásával a keresztény külmissziót is támogatjuk, mert ezekben a kórházakban a betegek nemcsak testi, hanem lelki gyógyulást is kaphatnak, Krisztus közelébe juthatnak. A pénzbeli adományok mellett az Imafonál segítségével, a közösségi imával is elérhető közelségben voltunk.

Az idei évben is várjuk azoknak az adományait, akiket megérint mások testi nyomora, betegsége. Visszatartthat az, hogy nálunk is nagyot fordult a világ. A magas infláció sokak számára jelent nehezebb életkörülményt, melyet mélyít a pandémia és a háború okozta létbizonytalanság is. Mégis százszor jobb helyzetben vagyunk, mint ahová adományaink jutnak. Az ottani gyógyításban 1-2000 Ft is sokat ér, hiszen segédeszközökre, rehabilitációra, kisebb műtétekre fordítható. Nagypám mondta azt, hogy ne csak felfelé nézzünk, hanem vegyük észre a nálunk elesetteket is.

A jó ügy érzékenyítéséért szeretném megosztani a 2021-es fiziológiai és orvosi Nobel-díj nyerteseinek gondolatát. David Juliusnak és Ardem Patapoutiannak közösen ítélte oda a hőmérséklet és tapintás receptorainak felfedezéséért a svéd akadémia a díjat. (Lásd a sajtóközle-

ményt: <https://www.nobelprize.org/prizes/medicine/2021/press-release/>) „A hő-, hideg- és érintés-érzékelési képességünk elengedhetetlen a túléléshez, és összekapcsol minket a környező világgal.” Az érintés, valamint a nyomás, a hőmérséklet és a fájdalom érzékelésének képessége nagyon fontos. A lepra éppen ezeknek a létfontosságú receptoroknak az elvesztéséhez járul hozzá. A lepra károsíthatja az idegeket, amelyek segítenek a hő- és az érintés érzékelésében. Sajnos sok leprától érintett ember esetében károsodik ez az ideg, és elvesz a védő visszacsatolási mechanizmus: súlyosan sérült a szemük, a kezük, a lábuk, mert elvesztették nyomás-, fájdalom- és hőmérséklet-érzékelési képességüket. Tegyük azért, hogy ez ne így legyen!

Adományait a következő számlaszámra utalhatják:

Lepramisszió- Magyarország OTP 117 02036-20705549

„Amilyen lelki ajándékot kaptatok, úgy szolgáljatok egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai.” 1 Péter 4,10

Gyulai Edit

Hiterősítő filmek

A Tiszteletes Úr ajánlotta egy régebbi imakör alkalmával a *Hiszél?* című filmet annak kapcsán, hogy mennyire merjük felvállalni a hitünket, meddig merünk kiállni mellette a hétköznapiakban, ameddig nem ciki és nem jár semmiféle hátránnyal? Nos, ez a film bemutatja egy igaz hívő, katasztrófa elhárító tűzoltó mindennapjain keresztül, hogy ha bátrak vagyunk és a végsőkig kitartunk a meggyőződésünk mellett, áldás lesz nemcsak a mi életünkön, de még az ellenségeink életén is.

Aztán ez a film még szóba került a múltkorai lapszámban is, amikor a házaspáros hétvégén megnézhatték a résztvevők e lelkiismeretet megérintő keresztényfilmet.

Jon Gunn rendezésében még sok hasonlóan példaértékű alkotás van hála Istennek, ilyen a Jézus-dosszié is, mely igaz történetet dolgoz fel egy hitetlen, szkeptikus újságíró oknyomozását Jézus nyomában.

A film elején nagyon megrázó dolog történik, a főszereplő házaspár kisfia majdnem megfullad egy műanyag golyótól, s egy hívő, egészségügyi dolgozó nő menti meg.

A feleség elmegy megköszönni neki pár nappal később, s a hívő nő szavai által hitre jut. A férjét is elviszi az új közösségbe, de azt nem érinti meg, sőt nagyon idegesíti a feleségén tapasztalt változás.

Csodálatosan érzékenyen láttatja a film, hogy a hívő feleség a legnehezebb időszakban is kitart, végig imádkozik a férjéért, aki pedig nagyon kifordult magából, ellenséges lesz. (Bevallom én nem bírtam volna!)

És a sok hívő emberrel, vallásos dokumentumokkal, bizonyítékokkal való találkozása után az újságíró hagyja, hogy a kemény szívét Isten megformálja, meglágyítsa.

Elképzelhetjük, hogy örült a felesé-

ge, hogy sikerült megmentenie a férje lelkét és a házasságukat is

Jó példa ez a film arra, hogy nem számít milyen messziről indul el az ember, még az sem, hogyha épp az ellenkező okból, a tagadásából,

Isten jóra tudja fordítani erőfeszítéseinket, ellenállásunkat is. Akkor hogyan tudná megerősíteni a kicsiny, erőtlen hitünket, ha látja a szándékot, a törekvést rajtunk!

Jó célokat, erőt kívánok a mindennapok jó cselekedeteihez!

Elnézést kérek, hogy Túrmezei Erzsébet verse helyett egy sajátot adok közre

Két Mennybemenetel között...

Tegyük tanítványokká minden népeket,
mintha olyan könnyű lenne megszólítani a szomszédot is,
ha egyáltalán meghallgatna
mintha olyan könnyű lenne hozzáérni egy ápolatlan, szagló emberhez,
ha nem is akar meggyógyulni
mintha olyan könnyű lenne szelíd szóval inteni egy lassan író, de jó kedvű gyereket,
aki csak jól érzi magát délután az iskolában,
mintha olyan könnyű lenne diáknak, felnőttnek, tanárnak a megerősítő fogadalomtételét követően
hűnek maradni Istenhez, gyülekezetéhez, amikor annyi felfedezésre váró, új barátokkal teli út hívogat, pedig imádkoznak érte
mintha olyan könnyű lenne útra kelni és bátorítani, mosolyt csalni,
pedig tétova vagy és sírni szeretnél
mintha olyan könnyű lenne minden nap helytállni munkában, családban, gyülekezetben,
jó szót ritkán kapva, kritikával súlyosbítva a terheket
mintha olyan könnyű lenne a szóban elimádkozottat cselekedetté formálni, amikor annyi más kellemes dolog vár
mintha olyan könnyű lenne egy elesettre fordítani pénzt, időt, odaszárást,
amikor magunkra is kevés a sok rózsás limlom, selyemfényű cicoma,

azúr kirándulás,
nem ismerve meg a lemondás hófehér csillogó könny örömét
mintha olyan könnyű lenne megtalálni az egyensúlyt az elfogadni és adni között, mikor melyikkel szerzel nagyobb örömet,
amikor egyikre sem vagy nyitott, mint a szirmait összezáró, félénk mocha zöld mimóza levél, mely akarja is az érintést, mégis elzárkózik tőle
mintha olyan könnyű lenne teremni a lélek mályvaszínű gyümölcsseit,
amikor a gyarlóság szaporábban ontja sötét, megkeseredett magvait
mintha olyan könnyű lenne a lila szárnyra kelt gondolatot arany kerek közé terelni
amikor teret követel
mintha olyan könnyű lenne mindig észrevenni a keskeny és helyes utat, ha a keskeny nehezen látható és járható, olykor magányos is,
míg a széles kényelmes és oly csábítóan szórakoztató
szeresd felebarátodat, hogyan ha kiabál vagy észre sem vesz,
hisz még magadat sem ismered, se nem szereted,
tiszteld szüleidet, könnyű ha feltétel nélkül szeretve imádkozva az Úrhoz vezetnek
örökké karban fonva félted,
ha nem értenek, s még feltételhez kötve sincs szeretet, nehéz a megértés és a tisztelet
ne legyen más Istened, hogyan ha oly sok a gyöngyházfényű ruhába bújtatott bíbor szenvedély,
kísértés, élvezet
szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, hogyan ha annyi színessel van tele
teljes lelkedből, hogyan ha annyi mindenért tud még lobogva repesni, teljes elmédből, hogyan ha fel sem foghatod a csöppnyi szürke agyaddal, és túltengő akaratoddal
mintha olyan könnyű lenne nemet mondani, amikor igent kellene és igent mondani, amikor nemet kellene
mintha olyan könnyű lenne a nehéz mintha Isten tenyerén hordozna
mintha a szeretete mindannyiunké volna
mert mindenki bűnéért meghalt, de csak ha elmondod, akkor válhat ha befogadják, válik valóra.

Tardine Szilvi

Ki vagyok én!

Ki vagyok én, ki vagyok én, kinek lát engem az Isten?
Sok bűnömért, vétkeimért elítél engem az Isten.
Veszendő, utolsó bűnös vagyok,
Szívemben sötétség, kívül bajok,

S ha nem jön segítség, elpusztulok.

Ez az ének jutott eszembe, miután befejeztem az igeolvasást az egyik szerdai napon, mivel az igemagyarázatban olyasmit olvastam, hogy vannak, akik úgy olvassák a Bibliát főleg az Ószövetséget, hogy á, én ezt most nem igazán értem, legyünk túl rajta, haladjunk. Úgy éreztem ez a megjegyzés személyre szabottan most nekem szólt. Sajnos nagyon hiányos az igeismeretem, pedig az újságot is azért rendelem meg, mert nagyon kell az igemagyarázat. De hiányos az imádságom is, hiányzik az imaközösség. Áldom az Istent, hogy mentem, amíg tudtam. Aztán egy péntek délután kinyitottam a rádiót, ahol egyházi félórát közöltek. A rossz nyelvek azt mondanák, már a vízcspából is az jön. Tegnap is 12000 menekültöt fogadtunk be, én meg aggodalommal kiáltok fel, meddig Istenem? És még hol van azoknak kiáltása, akiknek a lakásuk a földdel egyenlő? Hát itt is arról hallhatunk, egy lelkész néhány gyülekezeti taggal visszatartott adományt vitt oda, ahol arra nagy szükség volt, és egyszer feltolódott a kocsisor. Mikor oda érnek látják, egy autó áll, benne egy házaspár és 3 gyerek. Segíteni kellene, ám ott van az ukrán rend-

szám (reménytelen eset), de próbálkoztak és mivel a lelkész tudott ukránul, azonnal megbeszélték, hogy eltörött a tartálycső. A lelkész felhívta a legközelebbi szerelőt, aki megígérte, hogy megrendeli az alkatrészt. A lelkész meg úgy döntött, úgy bánik, mint az irgalmas szamaritanus - aki mikor bekötözte a félholtra vert beteget, aki mellett már 2 ember elment-, hogy felveszi őt a szamarára, és elviszi a vendégfogadóba, ahol gondját viselik. Előkereste hát a vontatókötelet és elvontatta a szerelő házáig, ahová rövidesen megérkezett az alkatrész is. Amikor a mester beszerelte csak annyit mondott: ennyivel ő is hadd segítsen.

A bajba jutottak tovább indulhattak örömmel újukra. De honnan ez a csodálatos segítség ilyen hirtelen? Hát onnan felülről. Aztán még belefér 5 perc igehirdetés is. Én meg elgondolkodtam ezen a háborún A kegyelmes Isten tud róla, sőt velünk is tudatni akarja, ezért közli velünk ígéjében, hogy majd hallani fogtok háborúk hírérről, nemzet nemzet ellen, és ország ország ellen támad, de még nincs itt a vég. Még az evangéliumnak el kell jutnia minden emberhez. Elmondta ez a lelkész, hogy Mezőbényben új templom épül, hát fölkaptam a fejem. Most, amikor forrong a világ? Kinek? Hát a cigányoknak. Ők hallani akarják az evangéliumot. Ők, akiket sokan nem fogadnak el. De Jézus igen, és azok is, akik tudják, hogy övék is a kegyelem, ha hittel elfogadják, hogy Jézus Krisztus érettünk is áldozta az életét.

Istenem csordultig van a szívem hálával, hogy nálunk még békesség van. Békesség hazámban, házamban, szívemben. Esdekel a szívem a bajba jutott családokért, édesanyákért, akik talán az éjszaka indultak útra, hogy meneküljenek, az egyik gyermek a karjukban, a másiknak a kezét fogva, a férfiakat hátra hagyva, mert védekezni kell. Azt se tudják, hogy találkozhatnak-e még valaha azokkal, akiket ott hagytak. Velük együtt könyörgök hozzád az elvesztett békességükért, mert tied Uram a hatalom, és a dicsőség örökkön örökké. Ámen

Közreadta: Szabó Margit

Ima a lelképásztorokért

Drága Jézus, lelkünk jó pásztora áraszd oltárodra kegyelmed bő sugarát a mi jó pásztorunkra. Add meg neki a kegyelmeket, melyekre saját magának és a mi megszentelésünk érdekében is szüksége van. Add, hogy gonddal virrasszon pártfogoltjai felett, kiket a Szentlélek kegyelme bízott reá. Áldd meg őt, mikor szívét imába hozzád emeli, mikor Szent Igédet hirdeti. Papi hivatásában a halhatatlan lelkek javán fárad. Add, hogy a Te Szent szíved szerinti lelképásztor legyen, aki egyedül csak Téged követ és szent hivatásának él. Adj szavainak súlyt és erőt, hogy mindenkit megnyerjen Neked, és Hozzád vezessen majd, ha Te eljössz ítélni pásztor és nyáját, mi is és minél többen az ÚR örömeire és dicsőségére lehessünk az örök életben is. Ámen

Köszönjük eddigi szolgálatukat és továbbra is Isten kegyelmes áldását kérjük mindnyájukra és testi, lelki egészségükre és a gyülekezet gyarapodására.

Egy gyülekezeti tag

„Mennyei Atyánk sem akarja, hogy elveszzen egy e kicsinyek közül.” Máté 18,14

Kastélyházi gondolatok

Néhány napja hivatalosan is beköszöntött a nyár, s ezen a meleg napokon igazán jól tud esni egy pohár hideg víz vagy akár egy hűsítő fagyi. Ezekről a testünk sokkal jobban érzi magát, új erőt, új lendületet kapunk. Azonban nem csupán a testünknek, hanem a lelkünknek is szüksége van ilyen frissítő pontokra, amelyekből reménységet, új motivációt nyerhet. Számomra ilyen lelki oázisként van jelen az íróasztalom mellett található egyik kép, amely egy igazán kedves, és maradandó élményre emlékeztet.

Valahányszor ránézek erre a fényképre, a mosolygós

arcokat látva szívesen gondolok vissza arra a hűvös decemberi napra, amikor lehetőségem adódott arra, hogy Tóth Zsigmond presbiter testvérünkkel közösen szolgálhassak a hajdúböszörményi Kastélyház Időskorúak Gondozóházában. Belépve az impozáns épületbe a szívem melegséggel telt meg, hiszen őszinte, szeretetteljes mosolyok fogadtak. A bemutatkozást kellemes hangvételű, közvetlen beszélgetés követte, majd elkezdtek ünnepre hangoló istentiszteletünket. Közös énekünk zengte be a teret, ugyanakkor elcsendesednünk is sikerült, szívünk örömeit, panaszait, fáradságait imádságban vittük Isten elé. Alkalmunk igeolvasással és igehirdetéssel folytatódott, majd közös úrvacsorával zárult.

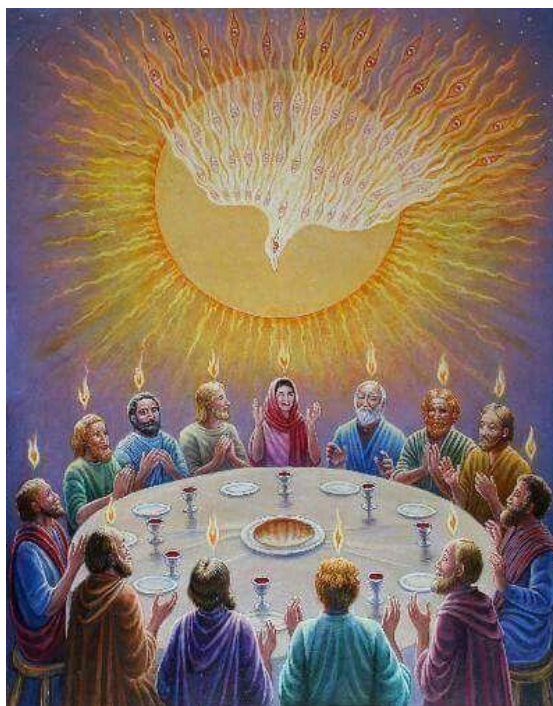
Áldott alkalommal készülhettünk a karácsonyra az otthon lakóival, akiket a szívembe zártam, és a mai napig örömmel és hálás szívvel gondolok rájuk. Örülök, hogy lehetőségem nyílt erre a szolgálatra, amelyen az ige és a közösség együttes ereje által úgy gondolom, hogy mindannyian épültünk és gazdagodtunk. Találkozásunkra is igazzá vált a jól ismert bibliai ige, hogy „aki másokat felüdít, maga is felüdül.” (Péld 11,25).

Hálát adok az otthon lakóiért, dolgozóikért! Életükre Isten gazdag áldását kívánom és kérem.

Kiss Ingrid segédlelkész

Kunszery Gyula: PÜNKÖSD

És amikor elérkeztek
a Pünkösdek napjai,
összegyűltek a kis házban
Krisztus első papjai.
(Rongyos ruhák, kerges kezek,
fésületlen üstökök:
ily egyszerű proletárok
a legelső püspökök.)
És hirtelen lőn az égből
mint egy sebes szélvihar
s betöltte az egész házat
zengő-zúgó éji zaj.
És eloszlott tüzes nyelvek
lebegtek a szobában,
s az isteni Szentlélekkel
betelének mindnyájan.
S akik eddig gyávák voltak,
bátrak lettek hirtelen,

s a tudatlan agyvelőkben
kigyulladt az Értelmem.
S kik eddig a zsidón kívül
nem tudtak más nyelveket,
minden nyelven hirdették már
a krisztusi elveket.
És kiket a sanda kétely
oly gyorsan megrendíte:
ingadozó tamásoknak
megszilárdult a Hite.
Köztük eddig egyetértés
alig-alig lehetett,
s fellángolt most a szívükben
az isteni Szeretet!

BALTAZÁR-SZÍNPAD

Iskolánkban heti rendszerességgel találkoznak azok a gyerekek, akik nagyon szeretnek játszani, együtt lenni, színdarabot előadni. A dráma szakkör tagjai (24 fő) idén harmadik-negyedikes osztályok tanulóiból tevődik össze. Egy ma nagyon is aktuális darabbal készültek az év végi bemutatóra: a szereplőket beszippantja a digitális világ, az "okostelefonos, kütyüs" világ. Mindenki ismeri, használja a mindennapokban. De tényleg mindenki? A darab fő-

hősnője, Jenci néni bizony most találkozik vele először. Neki teljesen új fogalmakkal kell megismerkednie, mint a facebook, messenger, avatarkép... stb. Nem akar mást, csak szeretné megkeresni az unokahúgát. A Kolozsi Angéla regénye alapján készült színdarabot 2022. május 25-én kétszer is előadták az iskolánk ebédlőjében, címe: Jenci néni és az okostelefon.

Csukásné Bernáth Krisztina

Velünk kerek a világ

"Velünk kerek a világ - Sulikézi Sportfesztivál" elnevezésű pályázat pozitív elbírálásának eredményeként iskolánkban 2 alkalommal került megrendezésre Sulikézi Sportfesztivál. A 2-3. évfolyamosok kézilabda technikai elemeire épülő állomásokon próbálhatták ki magukat. A rendezvényünk fő támogatójának a Magyar Kézilabda Szövetségnek szakmai küldöttei személyesen is meggyőződhetek a rendezvény sikeres lebonyolításáról, aminek jutalmaként iskolánk sporteszköztára fog bővülni. A vidám hangulatú délutánról mosolygós, kipirult arcok is tanúskodtak.

Varga Judit Rózsa

Anyák napja

**„Köszönöm Istenem az édesanyámat!
Amíg ő véd engem, nem ér semmi bánat!”**

Az anyák napján csodálatosan lehet kifejezni a tiszteletet és szeretetet, amit érzünk az édesanyák és a nagymamánk iránt. Az életért legnagyobb hálával az édesanyának tartozunk, hiszen ő az a személy, aki születésünktől fogva velünk van és kitart mellettünk jóban-rosszban, tanácsokkal lát el, gondoskodik rólunk.

Május első vasárnapi istentiszteletén a Baltazár Dezső Református Általános Iskola 2. c osztályos tanulói műsoros összeállítással kedveskedtek az édesanyáknak,

nagymamáknak és a gyülekezet minden tagjának, melyben a vers és az ének került előtérbe. A gyerekek nagyon ügyesen felkészültek a köszöntőre, kis ajándékkal is kedveskedtek anyák napja alkalmából. Hatalmas lelkesedéssel, mindent beleadva próbáltak napról – napra, hogy a nagy napon minden jól sikerüljön.

A könnyes szemek arról árulkodtak, hogy a 2. c osztály igazán megható pillanatokat okozott minden jelenlévő számára.

A tanító nénik

Virágvasárnap

„Hozsánna Dávid fiának! Áldott, aki jön az Úr nevében! Hozsánna a magasságban!” (Mt 21,9)

Nagyhét első eseménye a Virágvasárnap, melyre nagy izgalommal és örömmel készültünk a 2.a osztályos gyerekekkel. Kis szolgálatunkkal éreztetni szerettük volna, micsoda öröm volt az emberek szívében, hogy meglátták Jézust, aki bevonult előttük Je-

ruzsálembe. Pálmaágakat és saját ruhájukat terítették le előtte tiszteletük jeleként. Ujjongva és táncolva fogadták, dicsőítették a Megváltót. Mi is próbáltuk ezt a nagy örömet átadni a gyülekezetnek, táncunkon, énekeinken és a kis előadásunkon keresztül.

Eszenyiné Galló Orsolya tanító

Költészet napja iskolánkban

Április 11-én, József Attila születésnapján ünnepeljük a költészet napját. Erről a jeles napról, a költő életútjáról, irodalmi nagyságáról reggeli áhítat keretén belül emlékeztünk meg.

A kis elsősök versillusztrációkat készítettek, a második, harmadik és negyedik osztályos diákok pedig verseket írtak. Az elkészült költeményeiket rajzaikkal is színesítették. Tanulóink alkotásaiból kiállítást rendeztünk, melyen a képversek népszerűsítésére is törekedtünk.

Délután az iskola előtti járdára színes krétával bárki kedve szerint felírhatta a kedvenc versrészletét és idézetét.

A felső tagozatos diákoknak irodalmi akadályversenyt szerveztünk, melyre előzetesen minden osztályból hat fős csapatok jelentkeztek. A gyerekek a Bocskai téren és a környékén lévő helyszíneken oldottak meg változatos, ismereteikre épülő feladatokat. A jó hangulatú délutánt a csapatok értékelése és díjazása zárta.

Kiss Szilvia igazgatóhelyettes

Imaséta a Nagyhéten és Áldozócsütörtökön

Nagyon örülünk annak, hogy ebben a tanévben iskolánk két évfolyama is részt vehetett imasétán. Az ötödikesek a Nagyhét hétfőjén, a negyedikesek a mennybemenetel ünnepén jöttek át osztályonként a gyülekezeti házba. A hitoktatók és az osztályfőnökök vezetésével kis csoportokban járták végig az állomásokat, ahol várták őket érdekes feladatok, igék és imádságok.

A gyerekek érdeklődése, öröme reményt ad arra, hogy ezek az alkalmak is hitbeli növekedésüket szolgálhatják. Hálaság vagyunk az imakör tagjainak is, akik szeretetvendégséget készítettek elő és kedvesen fogadták a tanulókat. Urunk adjon nekünk bizakodó szívet, közös imádkozásra készséget és nyitottságot!

Pluhár Gáborné Szűcs Enikő

Szeretethíd

A Református Szeretetszolgálat évről évre megszervezi Szeretethíd néven a református önkéntes napokat. Ennek keretében gyerekek, fiatalok és felnőttek, családok, ifjúsági csoportok és intézmények tanulói élhetik át néhány májusi napon a másokra való odafigyelés felelősségét és örömét. Megtapasztalhatják, hogy "jobb adni", ahogyan arra a Református szeretetszolgálat logója is utal. Így történt ez ebben a tanévben iskolánk 6-7. évfolyamos tanulóival is.

2022. május 23-án intézményünk 7. b osztályos tanulói a hajdúböszörményi Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központba látogattak el. Kertész Andrea intézményvezető köszöntő szavai után röviden bemutatta a gyerekeknek az intézményt. Ez volt az első alkalom, hogy önkéntes tanulócsoport látogatott el hozzájuk. A rövid ismerkedést követően 3 részre osztották magukat a diá-

kok. Egy csapat az időseket látogatta meg, ahol felolvasással és beszélgetéssel próbálták egy kicsit színesebbé tenni a bentlakók életét. Az osztály másik része az udvaron felállított sátorban kézműves foglalkozásra invitálta az intézmény azon idős lakóit, akik nincsenek ágyhoz kötve. A harmadik csoport pedig sétálni indult a „fiatalokkal”. Ritka alkalmak egyike volt ez, mikor is egyszerre tudtak egy picit sétálni a környező utcákon az intézmény értelmi fogyatékos lakói. Vannak olyan gyerekek, akik először találkoztak testközelből fogyatékossgal élő emberekkel. Van olyan tanítványunk, akiben megerősödött az az elhatározás, miszerint ilyen és ehhez hasonló pályán képzelel el a jövőjét. Fontos és hasznos tapasztalásokkal gazdagodhattunk. Egyszerre volt felemelő és megható az itt töltött idő. Hiszem, hogy a Jóisten okkal irányított ezen a délutánon bennünket ebbe az intézménybe.

Iskolánk 6. a osztályos tanulói az önkéntes segítségnyújtás során a Magyar Vöröskereszt Hajdúböszörményi Területi Szervezetével együttműködve gyűjtést szerveztek a rázoroló és Ukrajnából menekült családok részére. Céljuk az volt, hogy olyan tartós élelmiszereket gyűjtsenek, amivel a családok mindennapi étkezését segíthetik. Az összegyűjtött adományokat a gyerekek saját maguk vitték be a Vöröskereszthez. Minden adományozó családnak hálás szívvel köszönjük a segítségnyújtást.

Balogh-Pankotai Nikolett

A Baltazár család sírhelyének megőrzése a 7. a osztály segítségével a Szeretethíd keretében

Református egyházunkban nagy hagyománya van a „Szeretethíd” programjában való részvételnek, mely szándéka szerint közös és önzetlen segítségnyújtásra ösztönözi a felnőtteket és a diákokat egyaránt. Örömteli, hogy az utóbbi években a Baltazár Dezső Református Általános Iskola, valamint a Bocskai téri Református Egyházközség részéről egyre tudatosabb a református-hajdúböszörményi múltunkhoz és identitásunkhoz köthető jeles személyek emlékezetének ápolása. Eklátáns példa erre Baltazár püspök debreceni síremlékének, valamint szülőháza emléktáblájának megkoszorúzása minden év novemberében, ám érdemes megemlíteni a Barabás család által lelkiismeretesen megőrzött és karban tartott ún. „Baltazár kúria” felkeresését is (lásd: Testvérek 2015/6, 14–15. oldal, uo. 2017/5, 18. oldal, uo. 2018/5, 8–9. oldal, uo. 2021/5, 5. oldal). Máig emlékezetes

számomra az a rendhagyó látogatás, melyet 2021 decemberében dr. Fekete Károly tiszántúli református püspök tett a „zeleméri kúrián”, amikor is Barabás János üdvözlő szavaiban kiemelte: „csaknem 85 éve nem járt ezen a helyen református püspök”. A családi hangulatú találkozón egybek mellett szó esett a kúria még intenzívebb bevonásáról a Tiszántúli Református Egyházkerület életébe, ugyanakkor a felszínre kerültek olyan hiányosságok is, melyek kijavításában együtt erősödhetnek meg a helyi református közösségek. Vitathatatlanul, ezek közé tartozik Baltazár János és felesége, Czeglédi Mária Hajdúböszörmény város régi, napjainkban már nem használatos „Keleti temetőjében” található elhanyagolt, ám mindenképpen megőrzésre méltó síremléke. Nem véletlen, hogy már a beszélgetés során felmerült bennem, milyen helyes és illendő volna törleszteni valamit ebből a régi adósság-

ból. Kiváló apropót jelentett ehhez a „Szeretethíd” kezdeményezése, melynek kapcsán felvettem a kapcsolatot Loment Péterrel. Gyülekezetünk lelkesze beszámolt arról, hogy 2007-ben egy többtagú, ún. „Keleti temetői munkacsoport” (tagok: Csiha László, Mező Barna, Szekeres Gyula, Varjasi Imre, Zila Péter, segítők: Loment Péter, Kovács Sándor, Varga Nóra) jött létre, melynek feladata az volt, hogy feltárják a temetőt és szemrevételezzék a sírokat, sírhelyeket. E helyen is illesse köszönet a munkájukat! Ezt követően sikerült felvenni a kapcsolatot Szekeres Gyula múzeumigazgató úrral, aki megküldte számunkra a temető parcella mutatóját, valamint a fellelhető nevezetesebb helyi sírok katalógusát (jelzet: HMHA. 08929.02, 08929.03, 08929.08), melyben a Baltazár család mellett, ott szerepel pl. Sóvágó Imre bíró, Benedek Lajos, Decsi Borbély, valamint Borbély János lelkészesperes, Fazekas Gábor városi ipar-

tók. A keresett síremléket azonnal megtaláltuk, majd közösen felmértük a lehetőségeket. Végül, abban állapodtunk meg, hogy 10-15 diák és megfelelő szerszámok segítségével sokat tehetünk a sír és környezete megtisztítása, megőrzése érdekében. Állandóan csak az időjárás előrejelzést figyeltük, majd május 17-én úgy döntöttünk, nem várunk tovább. Korra délután kimentünk tehát a temetőbe és hagyományos, kézi eszközökkel láttunk hozzá a munkához. Volt, aki sarlót, kapát, gereblyét, vagy éppen ásót ragadott. Együtt dolgozott ott iskolaigazgató, tanár és diák. Külön köszönet illeti Erdős Pál, iskolánk gondnokának munkáját is, hiszen a veszélyesebb eszközöket (pl. metszőolló) mindvégig ő kezelte. Sietnünk kellett, hiszen sötét, szürke felhők gyülekeztek. Igencsak esőre állt, amikor végeztünk. S mert az iskolai koszorú aranylő feliratát már esőcseppek mosták, csináltunk néhány csoportképet, majd a békés temetőt el-

zárt kör volt. Mind a szülők, mind a gyermekek megtalálták benne boldogságukat. Más családokkal csak elvétve, csak passzívan nem igen érintkeztünk. Sokan azt mondták, hogy műveltségére büszke a családjuk, s ezért zárkózik el. Pedig nem így állott a dolog. ... Édesapám: Baltazár János, mérnök volt Hajdúböszörményben. Mindig első diák volt. Őles természetével és nagyszerű eszével kiemelkedett társai közül. Öten voltunk testvérek: egy leány, és négy fiú. Édesapám úgy a tudományos kiképzésünkre, mint a jellemi kiképzésünkre kiváló gondot fordított. Édesanyám mindenben tökéletes segítő-társa volt. Ő is nagyműveltségű, intelligens nő volt, akinek apái Hajdúszoboszló város közéletében játszottak előkelő szerepet. A tudományos képzést könnyű volt édesapámnak irányítani, mert hiszen minden tudományhoz értett. A nagy ünnepeken és vasárnapokon mindig volt családi istentiszteletünk, ami éneklésből és

testület és idősothton szervező, Pápai Imre lelkész-esperes, a Magyar Protestáns Egyházi és Iskola Figyelmező munkatársa, Bakóczy János lelkész, gimnáziumi vallástanár, egyház és iskolatörténeti író, Magi János gimnáziumi tanár, Varga Lajos igazgató, a Tanítók Lapjának munkatársa, H. Fekete Péter tanár, a Polgári Leányiskola iskolaigazgatója, Szabó Gyula lelkész, a KIE (Keresztény Ifjúsági Egyesület) szervezője, valamint Dobó Sándor igazgató, a Tanítók Lapja főszerkesztőjének síremléke is. Így a rendelkezésre álló dokumentumok alapján május 13-án sor került egy előzetes terepszemlére Balláné Bodai Judit iskolaigazgató, Loment Péter, valamint jómagam részvételével. Nagy örömünkre a bejárásán azt tapasztaltuk, hogy a több mint 50 éve használaton kívüli temető útjai rendezettek, a síremlékek pedig jól megközelíthe-

hagyva hátra-hátra fordulva büszkén szemléltük meg a szép munkát. E sorokat írva, valahogy önkéntelenül az eszembe jutnak Baltazár Dezső püspök szavai, nevezetesen: „élőkért áldozni érdek, holtakért áldozni ér-

dem” (Részlet Baltazár Dezső beszédéből, melyet 1907. június 8-án mondott a Bocskai szobor avatásán Hajdúböszörményben). Röviden szólva tehát megtiszteltetés volt tisztelni Baltazár püspök hajdúböszörményi emlékezete előtt, aki maga így írt a családjáról: „A mi családjunk nagyon

imádkozásból állott. Az éneklést édesapánk vezette, az imádkozást édesanyám végezte. Az édesapánkat soha nem láttuk és hallottuk se félni, se panaszkodni, se hazudni. A példaadáson kívül nem kellett nekünk több magyarázó iskola. Testi fenytésre ritkán került sor. De egy-egy porció alaposan kijutott belőle mindnyájunknak. Ha mindezekhez hozzáveszem, hogy jó szüleink között soha sem láttunk és hallottunk semmi elmentét, akkor senki sem csodálkozik rajta, ha nem vágytunk seho-va. Nem azért, mert büszkékké lettünk volna, hanem mert boldogok voltunk” (Baltazár Dezső „Édesapámról” cikkét idézi: Leel-Őssy Lóránt: Baltazár Dezső püspök élete és munkássága. Esztergom, 2000, [k. n.], 21–24. oldal)

Dr. Magyar Balázs Dávid osztályfőnök, református vallástanár

Beszámoló a „Nyugalom napja” című konfirmandus csendesnapról

A „Nyugalom napja” – ezzel a címmel rendezett konfirmandus csendesnapot április 23-án, szombaton a Református Fiatalok Szövetsége (refisz), melynek a Hajdúböszörmény Kálvin téri Református Egyházközség adott otthont. Az eseményen részt vett Lomentné Szopkó Tünde tiszteletes asszony, jómagam, valamint a Baltazár iskola végzős, vagy éppen végzett diákjai, akiket külön köszönet illet a szombati korán kelésért. 😊 Szükség is volt a korai érkezésre, hiszen a Jó Pásztor Református Óvoda bejárata előtt már a rendezvény kezdő áhítata előtt hosszú sorokban kígyóztak a református fiatalok. A várakozás azonban nem okozott kényelmetlenséget, hiszen kitűnő lehetőség nyílt az ismerkedésre vagy éppen a rég látott barátok üdvözlésére. Bejutva, a regisztráció során mindenki egy kis névjegykártyát kapott, melyet frissítő üdítő italok elfogyasztása követett. (E sorokat írva azonban mosolyt csal az arcra az egyik végzős „baltazáros” diákom felém intézett kérdése: „Balázs bácsi! 😊 A nevemen szólí-

tottak és vízzel kínáltak, honnan tudták, mi a nevem?”) A rendezvény nyitó eseményét a közös éneklés és dicsőítés jelentette, melyet Óz Lajos, a Hajdúvidéki Református Egyházmegye esperesének áhítata és az eseménynek otthont adó gyülekezet lelkészének, Somogyi László lelkész köszöntése követett. Mindketten egyetértettek abban, hogy az ilyen konfirmandus csendesnapokból egy életen át lehet lelki táplálékot nyerni. A későbbiekben újra ének hangzott el, majd Pál László poroszloi lelkész előadása következett, mely véleményem szerint sokkal inkább egy megrázó és felsekentő bizonyoságtételnek, mint előadásnak sikerült, melynek üzenete abban ragadható meg,

hogy Isten nemcsak összetörni, hanem felemelni is képes, s a próbatételek után szabadítást készít. A bizonyoságtétel után kiscsoportos ismerkedésre, majd közös ebédelésre került sor. Az étkezés után kiscsoportos beszélgetéseken és dicsőítéseken volt lehetőség belekapaszkodnunk közös, megtartó református hitünkbe a megpróbáltatások idején. A záró áhítatot követően élményteli pillanatokhoz hozott a résztvevők aznapi élménybeszámolója, mely újra és újra megerősíti egyházvezetőink felismerését, miszerint az egyházi élet sokkal szegényebb a fiatalok részvétele nélkül. – „Akinek van füle a hallásra, hallja!” (Mk 4,9)

Dr. Magyar Balázs Dávid vallástanár

Diákball

Két év után, hagyományainktól picit eltérő időpontban, de idén végre május 6-án sikerült megrendezni a diákballt. Hogy mennyire várták már a diákok, azt mi sem mutatja jobban, mint a rekordszámú részvétel, több, mint 370 tanulónk vett részt a programon. Számos előkészület előzte meg az ünnepséget, mely aztán várakozáson felül jól sikerült.

Az estét igazgató asszony köszöntője nyitotta, majd mazsorett, aerobick és táncbemutató szórakoztatta a kö-

zönséget. Az ízletes vacsora elfogyasztása után közös tánc következett, melyet a tombolasorsolás és alsó illetve, felső évfolyamon bálkirálynő- és bálkirályválasztás szakított

meg rövid időre. Ezúton is szeretnénk megköszönni a szülőknek azt a sok szép ajándékot, sütemény- és üdítőfelajánlást, mellyel támogatták rendezvényünk színesebbé tételét.

Az est a kicsik számára kilenc órakor, a nagyok számára tízkor zárult. A tanulók visszajelzése és a képek alapján is úgy gondoljuk, hogy az este jól sikerült, diákjainknak nagy szüksége volt már egy ilyen közösségi együttlétre, minket pedig abban erő-

sített meg, hogy amennyiben lesz rá lehetőségünk, jövőre is megrendezzük a diákballt.

Orbán Istvánné Diákönkormányzat

A Bocskai téri Református Egyházközség Gyülekezeti Hírlevele

Megjelenik kéthavonta. Nyomdai előállítás: Litográfia Nyomda Debrecen Felelős kiadó: Loment Péter lelképásztor. Szerkesztők: Barakné Horváth Eszter és Loment Péter. Lektorálás: Barakné Sipos Katalin Kiadványunkat adományokból tartjuk fenn. Ingyenesen terjesztjük. Bizonyoságtételeket, írásokat a bocskaiter.ujzag@gmail.com e-mail címre várjuk

Számlaszám: 10400346-00026769-00000008

4220 Hajdúböszörmény, Újvárosi u. 1.
Tel./Fax: (52) 229-998
E-lel: bocskaiter.egyhaz@gmail.com
<http://www.bocskaiter.hu>
<http://www.bocskaiter.hu>

Lapzárta: augusztus 20

